

8. <http://www.ukrstat.gov.ua>

References:

1. Ekonomichni doslidzhennia (metodolohiia, instrumentarij, orhanizatsiia, aprobatsiia) : navch. posib. / [V. M. Heiets' ta in.]; za red. d-ra ekon. nauk, prof., akad. NAPN Ukrainy A. A. Mazaraki; Kyiv. nats. torh.-ekon. un-t. – K. : KNTEU, 2011. – 295 s.
2. L'ovochkin S. V. Makrofinansova stabilizatsiia v Ukraini u konteksti ekonomichnoho zrostannia : monohrafiia / S. V. L'ovochkin. – K. : Nasha kul'tura i nauka, 2003. – 432 s.
3. Orlov P. Fynansovo-ekonomycheskyj kryzys v Ukrayne u nekotorye puty eho preodolenyia / P. Orlov // Problemy ekonomiky. – 2009. – № 3. – S. 18–24.
4. Finansovo-kredytni metody derzhavnoho rehuliuвання ekonomiky / [A. I. Danylenko, O. I. Bereslavs'ka, Ye. O. Besarab ta in.] ; za red. A. I. Danylenka; Instytut ekonomiky NAN Ukrainy. – K. : Instytut ekonomiky NAN Ukrainy, 2003. – 415 s.
5. Matveeva T. Yu. Vvedenye v makroekonomyku : ucheb. posob. / T. Yu. Matveeva. – 5-e yzd., ysp. – M. : HU-VShE, 2007. – 511 s.
6. Nekypelov A. Stratehiia y taktyka denezhno-kredytnoj polytyky v uslovyakh myrovoho ekonomycheskoho kryzysa [Tekst] / A. Nekypelov, M. Holovnyyn // Voprosy ekonomyky. – 2010. – № 1. – S. 4-20.
7. Nekotorye podkhody k razrabotke systemy yndykatorov monytorynha fynansovoj stabylnosty / [S.M. Drobyshevskyj (ruk. avt. kol.) y dr.]. – M.: YEPP, 2006.– 305 s.
8. <http://www.ukrstat.gov.ua>

УДК 330

*Слободяник С.С.,
к.е.н., доцент,
Академія муніципального управління, м.Київ*

ЗАСОБИ АКТИВІЗАЦІЇ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ

Анотація. Проаналізовано сучасний стан розвитку сфери інноваційної діяльності в Україні. Виявлено основні проблеми активізації інноваційної діяльності підприємств та запропоновано шляхи їх подолання.

Ключові слова: інновації, інноваційний розвиток, інноваційна діяльність, фінансування, інноваційні можливості.

*Слободяник С.С.,
к.э.н., доцент,
Академия муниципальноуправления, г. Киев*

СПОСОБЫ АКТИВИЗАЦИИ ИННОВАЦИОННОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ ПРЕДПРИЯТИЙ

Аннотация. Проанализировано современное состояние развития сферы инновационной деятельности в Украине. Выявлены основные проблемы активизации инновационной деятельности предприятий и предложены пути их преодоления.

Ключевые слова: инновации, инновационное развитие, финансирование, инновационные возможности.

*Slobodyanik S.S., c.e.s., doc.
Academy of municipal management, Kiev*

WAYS TO ENHANCE INNOVATION IN ENTERPRISES

Annotation. The article analyzes the state innovation policy and determines the main tasks of national economy structure reorganizing, based on a science ground. It also supplies the ways and tools of the solution the problems in a sphere of innovation activity infrastructure development.

The article grounds the necessity of transfer of Ukraine to the innovative way of development, analyzes the main sources of the innovation activity in the country, and suggests the ways of improvement of the financing mechanism of the innovative activity on the basis of using the foreign experience.

The article analyzed and generalized problems of innovative development at domestic small enterprises. Certainly row of chinikiv, that influence on this process negatively, the ways of their overcoming are offered. The article the condition and structure of innovation in enterprises for 2009 – 2013 is considered. It is proved need of attraction of direct foreign investments for the direction of ensuring effective modernization of economy of Ukraine. The features of state regulation and determining the basic of improving the innovation development in modern terms.

The article investigates the ways of development of home business in the condition of achievement and streng then competitiveness national economy. The article investigates the ways of innovation activity home plants, the main indicators of innovation development in the present conditions.

Keywords: innovation, innovative development, financing, innovative activity, innovative capacity.

Постановка проблеми. Однією зі складових забезпечення динаміки зростання економіки України в сучасних умовах є впровадження інноваційної моделі розвитку. Саме такий шлях дає можливість нашій країні зберегти і найбільш ефективно використовувати існуючий науково – технічний потенціал підприємств, зайняти вагоме місце у світовому співтоваристві.

В період глобальної економічної кризи більшість підприємств опинилися на межі виживання. Для того, щоб ефективно господарювати та вести конкурентну боротьбу на ринку необхідно випускати дешеву, якісну та новітню продукцію. Забезпечення виробництва такої продукції можливе лише за рахунок активізації інноваційної діяльності. Впровадження інновацій на підприємстві сприяє збільшенню прибутку, дозволяє продовжити життєвий цикл підприємства та покращити його конкурентоспроможність.

Традиційно в більшості літературних джерел розглядаються теоретичні засади інноваційної діяльності підприємства і дуже мало присвячено механізму залучення підприємства до інноваційного процесу.

Однак на практиці, інноваційний розвиток не став однією з головних характеристик зростання національної економіки України. Протягом кількох років відзначились позитивні тенденції, але вони мали переважно тимчасовий характер, суттєво не позначились на розвитку економіки, були нестійкими та позбавленими чітких довготермінових стимулів для інноваційної діяльності.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблемам інноваційної діяльності присвячені дослідження низки відомих вітчизняних та іноземних учених – економістів: В. Александрової, Ю. Бажала, П. Беленького, В. Беренса, Г. Бірмана, В. Власової, О. Водачкової, В. Геєця, А. Гойка, Н. Гончарової, М. Долішнього, М. Джонк, Р. Іванух, С. Ільєнкової, Н. Краснокутської, Я. Крупки, О. Кузьміна, Б. Литвина, О. Лапко, Л. Гітмана, А. Кутейникова, Д. Львова, Б. Патона, А. Пересади, А. Перлакі, А. Пригожина, А. Савченка, А. Савчука, В. Терехова, П. Хавраненка, М. Чумаченка, А. Чухна, С. Шмідта та ін. Проте чимало питань удосконалення організаційно – економічного механізму активізації інноваційної діяльності підприємств й досі залишаються невисвітленими і потребують теоретичного, методичного та практичного вирішення.

Маловивченим аспектом цієї проблеми є також механізм комплексного розвитку інноваційної діяльності підприємств в умовах постійних змін.

Метою статті є аналітична оцінка та визначення основних шляхів і засобів розв'язання проблем інноваційного розвитку вітчизняних підприємств.

Виклад основного матеріалу дослідження. Незважаючи на високий інноваційний потенціал, інноваційна складова забезпечення економічного розвитку вітчизняних підприємств використовується слабо. Стан інноваційної діяльності підприємств в Україні більшість експертів – науковців визначають як кризовий і такий, що не відповідає сучасному рівню інноваційних процесів у країнах, для яких інноваційний розвиток є пріоритетним завданням економічної стратегії. Так, останні офіційні статистичні дані свідчать про поступове зниження інноваційної активності підприємств у такій важливій галузі національної економіки, як промисловість [1].

Протягом останніх років у більшості регіонів країни відбулося зниження інноваційної активності промислових підприємств. Зокрема, найбільша кількість промислових підприємств, які впроваджували інновації, розташована в м. Києві – 141 (12,1 %), Харківській – 97 (8,3 %), Донецькій – 75 (6,4 %) та Івано–Франківській – 73 (6,3 %) областях. Більшу, за середню по Україні (13,0 %), інноваційну активність

демонстрували підприємства з виробництва коксу та продуктів нафтоперероблення (34 % кількості підприємств галузі), машинобудування (21,2 %), хімічної та нафтохімічної промисловості (20,0 %), а також металургійного виробництва та виробництва готових металевих виробів (14,1 %). Водночас підприємства добувної промисловості та підприємства, що займаються виробництвом й розподілом електроенергії, газу та води, були інноваційно пасивними [1].

Отже, в сучасних умовах реалізація стратегічних пріоритетних напрямів інноваційної діяльності є одним із найважливіших антикризових завдань держави, центральних органів виконавчої влади та місцевого самоврядування, а також інноваційних структур, створених за підтримки держави.

На відміну від більшості країн світу, вітчизняним законодавством не передбачено стимулювання залучення у інноваційну сферу позабюджетних коштів, не стимулюються витрати промисловості на наукові дослідження і розробки, а також інвестиції в інноваційну сферу з боку банків та інших інвесторів, які активно застосовують венчурний капітал.

У структурі джерел фінансування інновацій протягом багатьох років левову частку (65 %) займають власні кошти підприємств. Натомість частка коштів державного бюджету у інноваційних процесах є незначною (близько 1,6 %) [1].

Фінансова підтримка інноваційної діяльності є одним з найважливіших чинників стимулювання її розвитку. Для вирішення проблеми пошуку фінансових ресурсів для інноваційного розвитку доцільно використовувати досвід розвинених країн світу. Типовим прикладом є США, де законодавчо визначено, що пенсійні фонди повинні інвестувати принаймні 15 % доходів у практичну економічну доцільність, це створює умови для потужного фінансування венчурних фондів.

Упродовж останніх років фінансування науки та наукової діяльності в Україні далеко не перевищувало 3 % ВВП, що свідчить про обмеженість коштів на фінансову підтримку інноваційного процесу. У розвинених країнах прямі державні витрати на наукові інноваційні проекти становлять 2,18 – 3,7 % від ВВП, що відображено у таблиці 1 [2].

Мінімальне фінансування, що виділяється на одного вченого у Європейському Союзі, становить 50 – 55 тисяч доларів на рік, в Україні – 15 тисяч доларів. Отже, можна констатувати наявність дефіциту прямого бюджетного фінансування [2].

В Україні витрати бізнесу на науково-дослідні та дослідно-конструкторські роботи становлять близько 35 % від загальних асигнувань у науку, коли в розвинених країнах цей показник сягає 70 % [3].

Одним з інструментів стимулювання інвестицій у науково-технологічну сферу є дослідницький податковий кредит – зменшення суми нарахованого податку на прибуток, що надається суб'єкту господарювання

в обсязі, що дорівнює встановленому відсотку від обсягу витрат суб'єкта господарювання на НДДКР у поточному році, який не перевищує встановленого відсотка річного прибутку підприємства (США, Італія, Японія, Канада, Австрія, Бельгія, Угорщина тощо).

Таблиця 1

Витрати на науку у розвинутих країнах

Країни	Витрати на науку	
	% від ВВП	На душу населення, доларів США
Швеція	3,70	773,8
Японія	3,06	731,3
США	2,84	842,3
Корейська Республіка	2,52	365,1
Німеччина	2,29	527,4
Франція	2,18	461,6

Безпосередня участь держави у створенні позабюджетних та венчурних фондів стимулює приватних інвесторів до вкладання коштів у зазначені фонди. Створюється механізм страхування венчурних інвестицій.

У країнах Західної Європи використовуються такі податкові пільги, як екстраконцесії та податковий кредит. За рахунок екстраконцесії фірми можуть фінансувати із своєї податкової бази понад 100 % своїх інноваційних витрат. В Японії промислові компанії мають право зменшення податку на прибуток у розмірі 7 % інвестицій у передову техніку та технології. У Канаді аналогічна знижка коливається від 7 % до 20 %. У Бельгії дозволено зменшувати оподатковуваний прибуток на 13,5 % інвестиційних витрат для малих і середніх компаній і у стовідсотковому обсязі інвестиційних витрат, пов'язаних із нововведеннями для всіх компаній. У Голландії з оподаткованого прибутку можна відраховувати частину інвестиційних витрат – близько 20 – 25 % [2].

В Україні ще одним джерелом фінансування реалізації інноваційної політики повинен стати державний кредит. Важливість його надання полягає в першу чергу в тому, що він є засобом мобілізації в руках держави додаткових фінансових ресурсів. У випадку дефіцитності державного бюджету додатково отримані фінансові ресурси спрямовуються в основному на фінансування соціальних витрат. При позитивному бюджетному сальдо отримані за допомогою державного кредиту фінансові ресурси повинні прямо використовуватися для фінансування програм інноваційного розвитку України. Це означає, що державний кредит, будучи засобом збільшення фінансових можливостей держави, може бути важливим фактором прискорення соціально –

економічного розвитку країни, зокрема зростання її інноваційного потенціалу [1].

Отже, використання Україною зарубіжного досвіду створить можливість підвищення конкурентоспроможності економіки країни, буде сприяти забезпеченню «інноваційної активності» економіки, входженню її до розряду передових конкурентоспроможних економік.

Одним з важливих чинників, які сприятимуть активізації інноваційної діяльності підприємств, слід вважати структурну перебудову національної економіки, в т.ч.:

- залучення значного обсягу приватного капіталу в науково – технічну сферу, перевищення якого над державними інвестиціями може досягати сотень разів;

- формування ефективної системи залучення в господарський обіг інтелектуальної власності та інших результатів інтелектуальної діяльності;

- модернізація вітчизняної промисловості зі створенням нових виробництв, що базовані на високих технологіях;

- забезпечення умов для раціонального використання основних фондів багатьох підприємств, що втратили конкурентоспроможність;

- мобілізація значного обсягу коштів населення для розвитку науково–технічної сфери;

- залучення цільових іноземних інвестицій у розвиток технологічної сфери;

- організація нових спеціалізованих і високоприбуткових ринках цінних паперів малих високотехнологічних компаній;

- зменшення безробіття і розв'язання завдяки цьому гострої для сучасної України проблеми соціальної напруженості [4].

Для розвитку інноваційної діяльності підприємств в Україні необхідно здійснити комплекс організаційно – економічних заходів, в т.ч.:

- здійснення ефективної державної інноваційної політики, погоджуючи темпи і пропорції розвитку науки, технологій і виробництва;

- вдосконалення механізму захисту прав інтелектуальної власності та процедур патентного захисту інновацій;

- забезпечення сприятливого клімату для створення власних наукомістких виробництв повного циклу шляхом використання різних форм державної підтримки;

- розвиток інноваційної інфраструктури шляхом покращення системи інформаційного забезпечення інноваційної діяльності, сертифікації і впровадження розробок, підготовки і перепідготовки кадрів;

- забезпечення комерціалізації наукових результатів шляхом формування основ для ефективного партнерства державного та підприємницького секторів в інноваційній сфері;

– розширення міждержавного співробітництва в галузі наукових розробок та інноваційної діяльності, координації зусиль в питаннях розвитку пріоритетних для кількох держав напрямків.

Запропоновані напрямки розвитку інноваційної діяльності в Україні створять умови для підвищення рівня інноваційної активності промислових підприємств, прискорять оновлення виробництва, сприятимуть ефективному використанню внутрішніх та залучених зовнішніх інвестицій на інноваційну діяльність.

Висновки. Отже, без розвиненого ринку інновацій неможливо нормальне функціонування сучасної ринкової економіки, що базується на технічних, технологічних та управлінських нововведеннях. Ринок інновацій був і залишається найслабшою ланкою української економіки, тому Україна гостро потребує вирішення завдання перетворення інновацій та інноваційної політики на двигун розвитку ринкової економіки.

В Україні рівень використання інноваційного потенціалу є недостатнім. Розвиток інноваційної діяльності повинен стати невід’ємною складовою частиною реформування економіки країни. Недостатній розвиток науково-технічної сфери обумовлює наявність низькотехнологічних виробництв, не сприяє науковим досягненням і не може забезпечити підвищення конкурентоспроможності економіки.

Забезпечення рівня конкурентоспроможності вітчизняних наукових досліджень на внутрішньому і міжнародному ринках повинно стати основним напрямком сучасної політики держави у сфері активізації інноваційної діяльності, що сприятиме підвищенню ефективності виробництва. Саме від цього нині найбільшою мірою залежать можливості реалізації інноваційних процесів і забезпечення високої ефективності національної економіки.

Особливе значення для активізації інноваційної діяльності має проблема державного сприяння фінансовому забезпеченню підприємств інноваційної сфери. Пріоритетне завдання інноваційної політики полягає в визначенні стратегії інноваційного розвитку зі скороченням їхньої кількості та збереженням тих, в яких Україна має суттєвий науковий здобуток і перспективи.

Оскільки фундаментальні проекти є колосальним стимулом для прориву країни у всіх технологічних напрямках, необхідно випереджувальними темпами збільшувати грантове фінансування фундаментальних наукових досліджень, які сприяють підвищенню інтелектуального рівня наукових досліджень країни.

Необхідно розробити та запровадити комплексну систему фінансової підтримки інноваційної діяльності, зокрема щодо механізмів здешевлення кредитів і заохочення банків до кредитування інноваційних проектів.

На наш погляд, держава повинна бути основним джерелом фінансування розвитку науково – технічної та інноваційної діяльності.

Важливим чинником для підвищення інноваційного рівня України є освоєння та застосування прогресивних технологій та наукомісткості продукції.

Відповідно, можна зробити висновки, що необхідно розвивати законодавчу базу для більш тісного співробітництва державного та підприємницького сектору, оскільки тільки при ефективному, стимулюючому розвитку підприємств Україна буде економічно стабільною та розвиненою.

Втілення запропонованих заходів сприятиме функціонуванню наукових та науково–дослідних установ і підприємств, які займаються впровадженням новітніх технологій і техніки; стимулюватиме збільшення іноземних інвестицій у наукові установи, технологічні парки та інші науково – орієнтовані галузі. Одночасно політика стимулювання наукової та інноваційної діяльності забезпечить динамічний розвиток всієї економіки та буде фундаментальною основою для покращення рівня життя населення.

Використані джерела інформації :

1. Статистична інформація. [Електронний ресурс] / Офіційний сайт Державного комітету статистики України. – Режим доступу : <http://www.ukrstat.gov.ua>.
2. Власова І. Особливості фінансування інноваційної сфери в розвинутих країнах / І. Власова // Вісник КНТЕУ. – 2009. - № 1, с. 36 – 46.
3. Головінов О. М. Пріоритетні напрями розвитку і проблеми фінансування інноваційної діяльності [Електронний ресурс] / О.М. Головінов, А.І. Ковтун. – Режим доступу : http://www.rusnauka.com/11_EISN_2010/Economics/64084.doc.htm
4. Скрипник А.В. Інноваційні перспективи України / А.В. Скрипник // Фінанси України. – 2008. - № 5. – С. 103 – 114.
5. Амоша О.І. Інноваційний шлях розвитку України: проблеми та рішення / О.І. Амоша // Економіст. – 2008. - № 6. – С. 28 – 34.
6. Вівчар О.Й., Паранька Н.М. Інноваційна діяльність в Україні та напрямки її розвитку. [Електронний ресурс]. – Режим доступу :http://www.nbuv.gov.ua/portal/chem_biol/nvnlts/21_9/183_WIW.pdf
7. Папп Н.В. Проблеми активізації інноваційної діяльності в Україні. // Науковий вісник Ужгородського університету. – 2011. – Серія Економіка. Спецвипуск 33. Частина 3. – С. 149 – 153.
8. Закон України «Про інноваційну діяльність» від 4 липня 2002 р., № 40 – IV. [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://www.zakon1.rada.gov.ua>.
9. Федулова Л. Технологічний розвиток економіки / Л. Федулова // Економіка України. – 2006. - № 6. – С. 103 – 114.
10. Зінько Н. Інструменти стимулювання інноваційної діяльності (на прикладі Індії, Ірландії, Сінгапуру, Фінляндії, Японії) / Н. Зінько // Регіональна економіка. – 2006. - № 4.
11. Корінько М.Д. Інновації у діяльності суб'єктів господарювання / М.Д. Корінько // Актуальні проблеми економіки. – 2009. – № 5 (95). – С. 149 – 153.
12. Патон Б. Є. Наука – інноваціям / Б.Є. Патон // Наука та інновації. – 2008. – № 5. – С. 19 – 20.

13. Наукова та інноваційна діяльність в Україні [Електронний ресурс] // Режим доступу : www.ukrstat.gov.ua.
14. Горбулін В.П. Державне управління науково – технічними та економічними процесами реалізації Україною стратегічного курсу на європейську і євроатлантичну інтеграцію / В.П. Горбулін – К. : ДП «"НВЦ" Євроатлантикінформ», 2010. – 272 с.
15. Інноваційний розвиток в Україні : наявний потенціал і ключові проблеми його реалізації. Аналітична доповідь центру Разумкова // Національна безпека і оборона. – 2009. – № 7. – С. 2 – 14.
16. Йовенко Я. Государственная инновационная политика / Я. Йовенко, Р. Каменев // Бизнес. – 2011. – № 34. – С. 44 – 55.
17. Кукурудза І.І. Інноваційна діяльність в регіоні : стан, проблеми, перспективи / І.І. Кукурудза // Вісник економічної науки України. – 2010. – № 1. – С. 67 – 70.
18. Микитюк П.П. Аналіз інвестиційно – інноваційної діяльності підприємств : монографія / П.П. Микитюк. – Тернопіль : Тернограф, 2009. – 304 с.

References:

1. Statystychna informatsiia. [Elektronnyj resurs] / Ofitsijnyj sajt Derzhavnoho komitetu statystyky Ukrainy. – Rezhym dostupu : <http://www.ukrstat.gov.ua>.
2. Vlasova I. Osoblyvosti finansuvannia innovatsijnoi sfery v rozvynutykh krainakh / I. Vlasova // Visnyk KNTEU. – 2009. - № 1, pp. 36 – 46.
3. Holovinov O. M. Priorytetni napriamy rozvytku i problemy finansuvannia innovatsijnoi diial'nosti [Elektronnyj resurs] / O.M. Holovinov, A.I. Kovtun. – Rezhym dostupu : http://www.rusnauka.com/11_EISN_2010/Economics/64084.doc.htm
4. Skrypnyk A.V. Innovatsijni perspektyvy Ukrainy / A.V. Skrypnyk // Finansy Ukrainy. – 2008. - № 5. – pp. 103 – 114.
5. Amosha O.I. Innovatsijnyj shliakh rozvytku Ukrainy: problemy ta rishennia / O.I. Amosha // Ekonomist. – 2008. - № 6. – pp. 28 – 34.
6. Vivchar O.J., Paran'ka N.M. Innovatsijna diial'nist' v Ukraini ta napriamky ii rozvytku. [Elektronnyj resurs]. – Rezhym dostupu : http://www.nbu.gov.ua/portal/chem_biol/nvnlts/21_9/183_WIW.pdf
7. Papp N.V. Problemy aktyvizatsii innovatsijnoi diial'nosti v Ukraini. // Naukovyj visnyk Uzhhorods'koho universytetu. – 2011. – Seriiia Ekonomika. Spetsvypusk 33. Chastyna 3. – pp. 149 – 153.
8. Zakon Ukrainy «Pro innovatsijnu diial'nist'» vid 4 lypnia 2002 r., № 40 – IV. [Elektronnyj resurs]. – Dostupnyj z <http://www.zakon1.rada.gov.ua>.
9. Fedulova L. Tekhnolohichnyj rozvytok ekonomiky / L. Fedulova // Ekonomika Ukrainy. – 2006. - № 6. – pp. 103 – 114.
10. Zin'ko N. Instrumenty stymuliuvannia innovatsijnoi diial'nosti (na prykladi Indii, Irlandii, Sinhaporu, Finliandii, Yaponii) / N. Zin'ko // Rehional'na ekonomika. – 2006. - № 4.
11. Korin'ko M.D. Innovatsii u diial'nosti sub'iektiv hospodariuvannia / M.D. Korin'ko // Aktual'ni problemy ekonomiky. – 2009. – № 5 (95). – pp. 149 – 153.
12. Paton B. Ye. Nauka – innovatsiiam / B.Ye. Paton // Nauka ta innovatsii. – 2008. – № 5. – pp. 19 – 20.
13. Naukova ta innovatsijna diial'nist' v Ukraini [Elektronnyj resurs] // Rezhym dostupu : www.ukrstat.gov.ua.
14. Horbulin V.P. Derzhavne upravlinnia naukovo – tekhnichnymy ta ekonomichnymy protsesamy realizatsii Ukrainoiu stratehichnoho kursu na ievropejs'ku i ievroatlantychnu intehratsiiu / V.P. Horbulin – K. : DP «"NVTs" Yevroatlantykinform», 2010. – 272 p.

15. Innovatsijnyj rozvytok v Ukraini : naiavnyj potentsial i kliuchovi problemy joho realizatsii. Analitychna dopovid' tsentru Razumkova // Natsional'na bezpeka i oborona. – 2009. – № 7. – S. 2 – 14.
16. Jovenko Ya. Hosudarstvennaia ynnovatsyonnaia polytyka / Ya. Jovenko, R. Kamenev // Byznes. – 2011. – № 34. – S. 44 – 55.
17. Kukurudza I.I. Innovatsijna diial'nist' v rehioni : stan, problemy, perspektyvy / I.I. Kukurudza // Visnyk ekonomichnoi nauky Ukrainy. – 2010. – № 1. – S. 67 – 70.
18. Mykytiuk P.P. Analiz investytsijno – innovatsijnoi diial'nosti pidpryiemstv : monohrafiia / P.P. Mykytiuk. – Ternopil' : Ternohraf, 2009. – 304 s.

УДК 338.24

Шафранова К.В.,
к.е.н., доцент кафедри фінансів підприємств,
Академія муніципального управління, м. Київ

ПЕРСПЕКТИВИ ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНОГО РОЗВИТКУ РЕГІОНІВ УКРАЇНИ В СУЧАСНИХ ЕКОНОМІЧНИХ УМОВАХ

Анотація. У статті досліджено рівень впливу інноваційного розвитку регіонів на їх інвестиційну привабливість для внутрішніх та зовнішніх інвесторів. Проаналізовано вітчизняний та зарубіжний досвід державного врегулювання відносно предмету дослідження. Крім того, визначено існуючі перспективи економічного розвитку регіонів в інноваційно-інвестиційній сфері.

Ключові слова: інновації, інвестиції, регіон, інноваційний потенціал, інвестиційний потенціал, економічний розвиток.

Шафранова Е.В.,
к.э.н., доцент кафедры финансов предприятия,
Академия муниципального управления, г. Киев

ПЕРСПЕКТИВЫ ИННОВАЦИОННО-ИНВЕСТИЦИОННОГО РАЗВИТИЯ РЕГИОНОВ УКРАИНЫ В СОВРЕМЕННЫХ ЭКОНОМИЧЕСКИХ УСЛОВИЯХ

Аннотация. В статье исследован уровень влияния инновационного развития регионов на их инвестиционную привлекательность для внутренних и внешних инвесторов. Проанализирован отечественный и зарубежный опыт государственного урегулирования относительно предмета исследования. Кроме того, определены существующие перспективы экономического развития регионов в инновационно-инвестиционной сфере.

Ключевые слова: инновации, инвестиции, регион, инновационный потенциал, инвестиционный потенциал, экономическое развитие.